

اکتبر ۲۸

www.oktoberr.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری- حکمتیست

Rz.Danesh@gmail.com

سردبیر: رضا دانش

۲۵ مردادماه ۸۸ - ۱۵ اوت ۲۰۰۹

گارد آزادی بمناسبت ۲۸ مرداد، محور مریوان سنج را به کنترل خود در آورد

پیام به مردم مبارز سنج

عزای عمومی یا اعتصاب عمومی؟

اسد گلچینی ص ۲

پیام به مردم آزادیخواه شهرهای نقده، اشنویه، پیرانشهر و مناطق
سلدوز، دشتی شنو، دشتیل، مرگور، ترگور، سوما و برادوست! ص ۴

به مناسبت ۳۰ امین سالگرد
جنبش بنکه های محل
جلال برخوردار ص ۵

یادداشت هایی از تداوم
انقلاب ۵۷ در کردستان

هلاله طاهری ص ۶

آزادی، برابری، حکومت کارگری

شهرک بدون پشتیبانی و همکاری مردم به لحاظ تدارکات و تأمین امنیت واحد در مدت حضور آنها امکان پذیر نبوده و جا دارد که از تلاش و همکاری بیدریغ مردم این شهرک و مسافران تشکر و قدردانی کنیم.

دروود فراوان به رفقای این واحد از گارد آزادی که با کاردانی و جسارت خود این عملیات موفقیت آمیز را ممکن کردند.

فرماندهی گارد آزادی همه مردم مبارز کردستان را فرا میخواند که در ۲۸ مرداد ۸۸ با برپایی اعتصاب عمومی در همه شهرها و روستاها یاد عزیزان جانباخته و آغاز مقاومت و مبارزه مصمم و انقلابی بر علیه جانیان اسلامی را گرامی بدارند.

زنده باد اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد
زنده باد گارد آزادی

شهرک قرار گرفتند. رفقای گارد درباره فراخوان حزب حکمتیست برای اعتصاب عمومی در ۲۸ مرداد با مردم به بحث و گفتگو پرداختند و با تأکید بر شرکت فعالانه و متحدانه مردم در این روز پوسترها و تراکتهای مربوط به اعتصاب عمومی را در میان مردم توزیع کردند.

واحد مسلح گارد آزادی جاده سنندج- مریوان را که از مرکز این شهرک میگذرد به مدت نیم ساعت به کنترل خود درآوردند و با سرنشینان دهها ماشین که متوقف شده بودند به گفتگو پرداختند و پوستر و تراکت های فراخوان اعتصاب عمومی در ۲۸ مرداد را در میان مسافران توزیع کردند. مسافران ضمن استقبال از رفقای گارد با اشتیاق فراوان، جهت تبلیغ و توزیع پوستر و تراکتهای حزب در سطح شهرهای محل سکونت خود با رفقای گارد اعلام همکاری کردند.

ساعتی پس از عملیات گارد آزادی در محل مذکور، خبر حضور واحد مسلح گارد بوسیله مسافران به مریوان و سنندج انتقال یافته و پیام اعتصاب عمومی در ۲۸ مرداد در میان مردم آذادخواه از سوی گارد موجب خوشحالی و استقبال در این شهرها قرار گرفت. واحد مسلح گارد آزادی پس از اتمام این مأموریت در میان بدرقه گرم مردم، محل عملیات را ترک کرده و به مأموریت خود ادامه دادند. لازم به یادآوری است که این دومین حضور گارد آزادی در میان مردم آذادخواه شهرک جوجه سازی در طی بیست روز گذشته است. بدون شک حضور مکرر گارد آزادی در این

گارد آزادی بمناسبت ۲۸ مرداد، محور مریوان - سنندج را به کنترل در خود در آورد

روز ۲۳ مرداد ۸۸ در آستانه سی امین سالگرد حمله جنایتکارانه جمهوری اسلامی به کردستان و آغاز اعدام و کشتار و برقراری سرکوب و خفقان، واحدی از نیروهای گارد آزادی به فرماندهی کمال رضایی ساعت هشت شب در عملیاتی موفقیت آمیز و جسورانه وارد شهرک جوجه سازی واقع در سه کیلومتری شهر مریوان شده و مورد استقبال گرم و پرشور مردم این

عزای عمومی یا اعتصاب عمومی؟

اسد گلچینی

تحریک جدی به مناسبت ۲۸ مرداد روز حمله جمهوری اسلامی به کردستان در جریان است. این روز از سوی شماری از فعالین و شخصیت های ناسیونالیست در کردستان به عنوان عزای عمومی اعلام شده است.

کمونیستهای و حزب حکمتیست اعتصاب عمومی را بعنوان یک تاکتیک مبارزاتی در مبارزه مناسب و درخور وضعیت امروز در کردستان برای ۲۸ مرداد طرح کرده اند. عزای عمومی و اعتصاب عمومی، هر دو، ابزارهای جنبش های مختلف هستند.

صادرکننده گان بیانیه عزاداری در این روز در کردستان مردم را از هر حرکت مبارزاتی میخوانند دور نگه دارند. کمونیستها بعنوان بخشی از مبارزین جنبش کارگری در کردستان و بعنوان سازمان دهندگان مبارزه برای آزادی و برابری در تمام طول مبارزه طبقاتی در کردستان و در هر اعتراض و مبارزه ای روش ها و سیاست هایشان در تلاش برای بودن در این جبهه بوده است. ما کمونیستها اعتصاب عمومی را پاسخ مناسب فعالیت رادیکال و انقلابی کارگران و جوانان و زنان در ۲۸ مرداد امسال میدانیم. جامعه تشنه این نوع فعالیتهاست.

اعتصاب عمومی اما، به مردم در کردستان روش مبارزه ای فعال را توصیه میکند. شکلی برای اعتراضی عمومی به سرکوب آزادی مردم است و تا هم اکنون هم توانسته است راه حلی رادیکال و منطقی برای ابراز وجود مبارزاتی در کردستان را پیش پا بگذارد. هرگونه بی تحرکی و یا عزای عمومی در خانه ها و در دل ها، ابزاری از مبارزه ما نمیتواند باشد. تلاش برای قانع کردن همه کسانی که در این روز خواهان فعالیت هستند، تلاشی برای اجتماعی کردن این حرکت است. این کار بوسیله اعتصاب عمومی ممکن است و راهی در ادامه مبارزه توده مردم است. عزای عمومی متضاد این است. اکنون هم بحث در مورد اقدامات در این روز به میان بسیاری از مردم کشیده شده است و مطرح است. مبارزین با گرایشهای مختلف در جنب و جوش برای اقدام در این روز هستند. صف بندی ها مشخص است. اعتصاب عمومی راه حل کمونیستها و فعالین رادیکال و چپ برای فعالیت موثر و متحدانه است. راه حل عزای عمومی فعالیت را پیش پای کسی قرار نمیدهد.

قطعا در این روز همه وابستگان جانباختگان در آغاز حمله به کردستان در ۲۸ مرداد ۵۸، بیاد عزیزانشان در سوگ خواهند بود، همه وابستگان به جانباختگان جنگ تحمیلی به مردم مبارز در این روز بیاد عزیزانشان در سوگ خواهند بود. این ربطی به تاکتیک برگزاری عزای عمومی برای اعتراض از سوی شخصیت و سازمانهای سیاسی نمیتواند باشد. اعلام عزای عمومی فراخوان به همه این خانواده و بستگان جانباختگان و مردم برای بی تحرکی است.

اقدامی برای دور شدن از اعتراض مردم مبارز به کشتار و جنایاتی است که فاشیستهای اسلامی در آن روزها و در ادامه حضورشان در کردستان کرده اند، راهی و شکلی از مبارزه که در این روز انقلابیون و کمونیستها شروع کردند نیست. بسیاری راه ها برای برگزاری اعتصاب عمومی در شهر و روستاهای کردستان، در هر محله و کارگاه و شرکت و محل کار و کسبی وجود دارد. تصمیم برای اعتصاب عمومی فضای فعال و پاسخ درخور به کشتار مردم، به سرکوب و بی حقوقی اکثریت جامعه است. هر شکلی از این تحرک باید به هم مرتبط شوند و حتی به همه کسانی که عزای عمومی را مناسب تشخیص داده اند باید توصیه کرد که بهترین راه در عزا دار بودن، تعطیلی مراکز کار و کسب و توقف زندگی عادی در هر شهر و روستاست. بهترین راه بزرگداشت انجام عملی به محکومیت اعمال رژیم اسلامی در ۲۸ مرداد ۵۸ است. این کار از جمله با تعطیلی کار و کسب و زندگی عادی و فراخوان به دیگران به تجمع در گورستان و بر خاک جانباختگان و همراهی مردم با آنها میتواند صورت گیرد. با تعطیلی کار در هر ساعتی از روز و یا تمام روز و انجام کاری در یادبود عزیزان جانباخته این ممکن میشود. هر اقدام دیگری برای رسیدن به تحرکی اجتماعی در این روز که به اعتصاب عمومی منجر میشود را لازم است انجام داد. همه کارگران، زنان و جوانان، تشکل هایشان، دارندگان محل هر کسب و کاری، ترانسپورت عمومی و ... را فرامیخوانیم که در ۲۸ مرداد اعتصاب عمومی را ممکن کنند.

پیام به مردم مبارز سندج

کارگران، زحمتکشان، زنان، کاسبکاران، فرهنگیان، جوانان!

۲۸ مرداد ۸۸ روز اعتصاب عمومی شما است. ۳۰ سال جنایت مداوم جمهوری اسلامی ثابت کرد که مقاومت سالهای ۵۸ و ۵۹ شما مردم مبارز سندج در برابر این رژیم از چه حقانیت بزرگی برخوردار بوده است. شما از همان آغاز سر کار آمدن جمهوری اسلامی با شك و تردید به رژیم اسلامی سرمایه داران نگاه کردید. شما اعلام کردید که انقلاب ۵۷ برای سرنوشتی رژیم شاه و برای آزادی و برابری و حرمت انسانی و رفاه و انسانیت است. شما اعلام کردید که می خواهید خود سرنوشت خود را به دست گرفته و می خواهید مستقیماً اداره امور اقتصادی و اجتماعی و سیاسی شهر را به عهده بگیرید. شما و پیشروانتان در جمعیت دفاع از آزادی و انقلاب متشکل شدید، کمیته انقلابی شهر سندج را ایجاد کردید، در مقابل ارتش بازمانده از رژیم شاه و بیعت کرده با جمهوری اسلامی ایستادید و خواستار خلع سلاح آن شدید. شما تصمیم گرفتید که با نیروی توده ای خود و با اسلحه در دستان خود از آزادی و انسانیت و برقراری جامعه ای متمدن و به دور از ستم و سرکوب و هر آقابالاسری، دفاع کنید. زنان و مردان و جوانان شما در صف طولانی چند هزار نفری راه پیمایی به طرف مریوان را سازمان دادید تا اسرای خود را از جنگ پادگان مریوان نجات دهید. شما تحصن و اجتماعات بزرگ در دفاع از آزادی سازمان دادید ...

مردم مبارز سندج!

نسلی از شما که در انقلاب ۵۷ شرکت داشت هنوز حی و حاضر است. مبارزات سرسختانه و تسلیم ناپذیر شما، سران جمهوری اسلامی را که تصمیم به مصادره انقلاب مردم گرفته بودند به سندج کشاند تا در مقابل جنایت پادگان سندج و کشتار مردم به شما جوابگو باشند. به یاد دارید که چگونه جمهوری اسلامی در مقابل مقاومت و پایداری شما تسلیم شد و پذیرفت که اداره شهر سندج در دست شورای منتخب مردم شهر باشد. شهر سندج در آن سالهای اول انقلاب ۵۷ به عنوان مرکز آزادیخواهی و انساندوستی و برابری طلبی و به عنوان الگویی از اراده و تصمیم انسانی شما برای تعیین سرنوشت خود به دست خود در سراسر ایران شناخته شد. این نسل انقلاب هنوز هم به خاطر این همه پایداری و پافشاری برای کسب قدرت و اداره جامعه به دست مردم سر بلند و مقتدر است.

این نسل از شما اکنون مادران و پدران و خواهر و برادران بزرگ تر نسل جوان هستند و تاکنون

این تاریخ را به روایت خود سینه به سینه به این نسل منتقل کرده اید. جوانان شما انساندوستی و آزادیخواهی و برابری طلبی را از شما آموخته اند و تاکنون در کنار شما و در ادامه تلاشهای انسانی تان در یک مبارزه سرسختانه علیه جمهوری اسلامی این رژیم غاصب انقلاب ۵۷ ایستاده و جنگیده اند.

۲۸ مرداد امسال سی امین سالگرد حمله جمهوری اسلامی به کردستان برای خفه کردن صدای انقلاب شما و برای در هم کوبیدن یکی از سرسخت ترین سنگرهای دفاع از انقلاب ۵۷ است. شایسته است خاطره این دوره از انقلابیگری تان را مرور کنید. شایسته است در این روز یاد فرزندان انقلابی تان را گرامی بدارید که در میدان فرودگاه سندج در مقابل گلوله های پاسداران اسلامی سر پا ایستادند و با گردن افراشته رژیم جنایتکار و جلادانش را به وحشت انداختند. شایسته است یاد جانبازان گلوله و توپ باران پادگان سندج را که تا آن روز فرماندهانش مدال مزدوری شاه را به سینه داشتند و سپس با جمهوری اسلامی بیعت کردند، گرامی بدارید. شایسته است نگذارید این نمونه و الگوی مقاومت عادلانه و انسانی و آزادیخواهی و انقلابیگری به فراموشی سپرده شود. ۲۸ مرداد امسال روز یاد آوری این الگوهای انسانی است.

زنان و مردان آزادیخواه!

در هفته های اخیر بر اثر رقابت های جناح های گوناگون درون جمهوری اسلامی گرد و خاکی به پا شده است. ۲۸ مرداد روزی است که شما این گرد و خاک را کنار میزنید و به هر دوجناح رژیم می گوئید و به یادشان میاندازد که همه شان در جنایت حمله به شوراهای کارگری و جنبش آزادیخواهی در سراسر ایران و حمله به کردستان و سرکوب مبارزات آزادیخواهانه و خواست و اراده انقلابی و انساندوستانه شما شریک اند. سران جناحی که امروز مدعی اصلاح و تعدیل جمهوری اسلامی اند فرماندهان و سران نظامی و سیاسی این حمله جنایتکارانه و سرکوبگرانه اند. شما در این روز اعلام میکنید که راه تان از همان اول با راه جمهوری اسلامی با همه جناح ها و همه وابستگان و حامیان و اعوان و انصارشان جدا بوده است.

دوستان!

روز ۲۸ مرداد روز کیفرخواست شما به جنایاتی است که از آن زمان تا کنون پیوسته ادامه داشته است. اگر جمهوری اسلامی آن روزها قبول کرده بود که مردم انقلابی خود حق دارند سرنوشتشان را تعیین کنند، جامعه ایران ۳۰ سال سرکوب و اعدام و قتل عام و گرسنگی و اعتیاد و فحشا و فساد را شاهد نبود. اگر آن روز سران حی و حاضر جمهوری اسلامی از رفسنجانی و خامنه ای و موسوی و دیگران قبول کرده بودند و در مقابل اراده و تصمیم انسانی کارگران و زنان و جوانان و مردم انقلابی ایران تسلیم شده بودند، جامعه ما شاهد تباهی زندگی دو نسل نبود. ۲۸ مرداد اعلام این کیفرخواست است. یادآوری و محکوم کردن جنایاتی سازمان داده شده است تا جمهوری اسلامی ای سر کار بیاید و سر کار بماند. تا

همه دارایی ها و نعمات جامعه در دستان یک مشت سرمایه دار عمامه دار و بی عمامه جمع شود و دستمزد و حقوق و نان سفره میلیون میلیون کارگر و زحمتکش شهر و روستا و فرهنگی و کارمند و پرستار و کسبه جزء را گرو گرفته و فلاکت و حقارت زاید الوصفی را به جامعه انسانی ما تحمیل کنند. میلیونها ده ها میلیون مان را به نام زن در اسارت و تبعیض تحقیرآمیزی نگه دارند و میلیون ها جوان مان را از شادی و نشاط سالهای جوانی عمر محروم کنند. ۲۸ مرداد روز کیفر خواست علیه همه این جرائم است. روزی است که به جمهوری اسلامی سرمایه داران و به همه جناح ها و جوارح و به همه نوکران و مبلغین و مروجین مزدبگیر این رژیم ضد انسانی اعلام و خاطر نشان کند که چه بر سر مردم آورده اند.

مردم شرافتمند سندج!

۲۸ مرداد ۸۸ روز اعتصاب عمومی ما است. روزی است که شهر سندج یاد جانبازان کشتار و اعدام های صحرایی خلخال، نماینده جمهوری اسلامی را گرامی میدارد. روزی است که شما زنان و مردان دسته دسته و با شاخه های گل بر مزار جانبازان این حمله وحشیانه و کشتارهای سیستماتیک چند دهه جمع می شوید و ادای احترام می کنید. روزی است که به نشانه اعتراض به این جنایات و گرامیداشت یاد فرزندان کسب و کار را تعطیل می کنید و مغازه ها را می ببندید. روزی است که در محافل و جمع های خانوادگی و دوستانه و آشنایان و اجتماع ها و صدها نفره هر کجا امکان دارد دور هم جمع میشوید و تاریخ یک حمله نظامی هار و وحشیانه و یک مقاومت عادلانه و انسانی در مقابل آن را یاد آوری می کنید. روزی است که زنان برابری طلب و دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب، قطعنامه و بیانیه های در محکوم کردن جرایم جمهوری اسلامی صادر می کنند. روزی است که کارگران کارخانه ها و شهرکهای صنعتی ساعتی را به اعتراض به این جرائم، کار را تعطیل و به یاد و احترام جانبازان یک دقیقه چرخ های کار را متوقف و ابزارهای کار را زمین میگذارند و سکوت میکنند. روزی است که ماشین های حمل و نقل عمومی شهر برای ساعات و یا حتی لحظاتی متوقف میشوند و بوق ماشین ها به صدا در می آیند. این روز، روز شما است. روز ابتکارات و لیاقت و کاردانی شما است که اعتراض و ناراضیهای و در عین حال بزرگداشت این روز را نشان می دهد. مقاومت و اراده و تصمیم شما در سالهای ۵۸ بخصوص نشان داده است که این کار از شما ساخته است. تداوم مبارزه و مقاومت انسانی سه دهه اخیر شما زنان و مردان و کارگران و فرهنگیان و کسبه و مردمان آزادیخواه این شایستگی را به اثبات رسانده است.

۲۸ مرداد روز اعتصاب عمومی و روز یادآوری همه این تلاش های انسانی و آزادیخواهانه است. دستانتان را از بازار تا کارخانه و کارگاه ها و تا محلات و محافل و جمع ها و تا اجتماعات بزرگ بر مزار جانبازان در دست همدیگر بگذارید. بگذارید سندج شهر انساندوستی و آزادیخواهی و همبستگی انسانی و الگوی مبارزه رادیکال و نوری امید بخش برای یک آینده انسانی باشد. شهر مردمان عاشق آزادی و زندگی و رفاه و شادی و مصمم به دخالت برای تعیین سرنوشت انسان با دستهای خود و شهر اعتراض سرخ به تبعیض و ستم و نابرابری باشد. دستانتان را به گرمی میفشاریم.

مظفر محمدی، اسماعیل ویسی، اسد گلچینی، جلال برخوردار، مریم افراسیابپور، آزاد زمانی، مینو همیلی، خالد ظاهری (سورازه) حسین احمدی نیا، موسی یوسفی، کمال رضایی، سوسن هجرت، آوات صادقی، بختیار پیرخضری، یدی گلچینی، جمیل نظرگاهی، آرمان تکتازی

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی

پیام به مردم آزادیخواه شهرهای نقده، اشنویه، پیرانشهر و مناطق سلدوز، دشتی شنو، دشتیل، مرگور، ترگور، سوما و برادوست!

مردم مبارز!

روز ۲۸ مرداد امسال، سی امین سالروز آغاز جنگ رژیم اسلامی سرمایه داران علیه مردم در کردستان است. این روز، یادآور یکی از تلخ ترین روزهای زندگی مردم در کردستان است. رژیم جمهوری اسلامی، برای تثبیت قدرت ننگین و سیاه خود بر کل جامعه بپاخاسته و انقلابی در ایران، به هر نوع جنایتی دست یازید. هزاران جوان پرشور و انقلابی را به جوخه های اعدام سپرد. هزاران انسان انقلابی و حق طلب را به زندانها انداخت. روز ۲۸ مرداد، خمینی در ادامه تلاشهای کثیف خود برای تثبیت رژیم اسلامی، علیه مردم در کردستان اعلان جنگ داد و صدها

هزار نیروی ارتش و سپاه و بسیج را روانه شهرها و روستاهای کردستان کرد. نیروهای سرکوبگر رژیم با تمام توان به بمب باران و توپ باران شهرها و روستاها پرداختند و از هیچ جنایتی دریغ نکردند. اما در مقابل این همه سبعت و جنایت، مردم نه تنها تسلیم نشدند بلکه هر کوچه و کوی را، هر کوه و دره و گوشه و کنار شهرها و روستاها را به سنگری مقاوم و تسخیر ناپذیر تبدیل کردند. مردم با شرکت مستقیم در جنگ علیه نیروهای رژیم و با حمایت بیدریغ و مداوم از نیروهای مسلح احزاب درگیر در جنگ، به رژیم نشان دادند که حاضر نیستند به چنین حاکمیت سیاه استعمارگرانه ای تن بدهند.

شما مردم مبارز در شهرهای اشنویه و نقده و روستاها و مناطق حومه نیز بخشی از این مقاومت و مبارزه شجاعانه و بی نظیر بوده اید و تاکنون هم نشان داده اید که تن به حاکمیت سیاه این رژیم نخواهید داد.

شما در طی این سی سال مقاومت و مبارزه دخیل و شاهد هزاران جنگ نابرابر با نیروهای رژیم بوده اید، در دهها اعتصاب و تظاهرات و تجمعات ضد رژیم شرکت کرده اید، و برای احقاق حقوق انسانی خود مبارزه کرده و هیچوقت خاموش نمانده اید و تاکنون صدها تن از عزیزان خود را در راه احقاق حقوق خود و برخورداری از یک زندگی انسانی از دست داده اید.

کارگران حق طلب، مردان و زنان آزادیخواه، جوانان انقلابی و مبارز در این روزهایی که جناحها و سردمداران رژیم بجان هم افتاده اند، لازم است که شما هم در سالروز آغاز حمله رژیم به زندگی و جان و مال شما دست به اعتصابی عمومی بزنید. روز ۲۸ مرداد، روز اعتصاب عمومی در تمامی شهرها و روستاهای کردستان است. ما همه شما را فرا میخوانیم که همگام با مردم در دیگر شهرها، با تعطیل کردن محلهای کار، کارگاههای تولیدی، کارخانه، بازار و دیگر اماکن عمومی، باری دیگر و در سطحی عمومی و سراسری به رژیم نشان دهید که آن را با کل دم و دستگاه سرکوبگرش قبول ندارید و خواهان زندگی ای برابر و آزاد هستید.

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی!
زنده باد آزادی و برابری!
زنده باد اعتصاب عمومی مردم در شهرهای
کردستان!

حسن ساوجبلاغی (ذلیلانی)
مصطفی یونسی
محمد فتاحی
رسول بناوند
عثمان رسولی

فراخوان به مردم مریوان برای اعتصاب عمومی در ۲۸ مرداد

مردم مبارز مریوان چه آنهایی که ۲۸ مرداد ۵۸ را بیاد دارند و چه آنها که رویدادهای آن زمان را شنیده اند، میدانند که دستور حمله به کردستان برای استقرار ارتجاع حاکم تازه بقدرت رسیده بود.

ما در مریوان، همچون همه شهرهای دیگر و در ادامه انقلاب برای آزادی که شاه را سرنگون کرد، روزها و دوران حاکمیت را تجربه میکردیم. جوانان انقلابی و کمونیست آن زمان که ما نیز بخشی از آنها بودیم، با همه توان در ایجاد این وضعیت جدید تلاش کردیم. زندگی بهتر، آزادی، کار، بیکاری و فقر و امنیت مسأله مردم بود. انقلابیون برای اینها راه حل داشتند و آن را به اجرا گذاشتند و گوشه ایی از آنها را بسیاری به یاد دارند، کارگران بوسیله رهبرانی همچون عطارستمی و کیومرث اکبری با مبارزه ای متحدانه بودجه ای دریافت کردند که حدود ۵ ماه دستمزد کارگران را پرداخت کرد، مردم شهر همراه ۳۶۵ روستا که قبلا آمار گیری شده بود زیر چتر تقسیم عادلانه خواروبار قرار گرفت و امنیت شهر توسط مردم و بسیاری از جوانان انقلابی و پر شور مسلحانه حفاظت میشد. زحمتکشان روستا در برابر ملاکان و مرتجعین از خود دفاع میکردند. دشمنان مردم و همکاران رژیم از هر قماش،

اصلاحات و جنبش سبز باز هم برای تحکیم پایه های فقر و سرکوب و سیه روزی در تلاشند. بیابید روز ۲۸ مرداد را با اعتصاب عمومی در شهر و روستا، به یاد روز های آزادی و یاد جانبختگانمان گرامی بداریم. در روز ۲۸ مرداد کار و زندگی عادی را متوقف کنیم. در اعتراض به کشتار و جنایات این رژیم و برای ادامه نه، به جمهوری اسلامی، اعتصاب عمومی کنید. کار را تعطیل کرده، درایه های مغازه ها را پایین کشیده و مراکز کار را تعطیل کنید.

زنده باد آزادی، زنده باد برابری
زنده باد اعتصاب عمومی مردم مریوان

عبداله دارابی
صالح سرداری
محمد راستی
همایون گدازگر
آرام خوانچه زر
پرشنک بهرامی
جمیل خوانچه زر
سیف خدایاری
سیوان خداری
فرج شهابی
نسرین امیری
سالار کرداری

اینها برایشان قابل تحمل نبود، مردم شهر مورد تهدید و حمله قرار گرفتند و با رهبری کمونیستهایی همچون فواد مصطفی سلطانی از شهر کوچ کردند. شرح حال این مردم مبارز در این گفته زن شجاعی بنام دایه طلا میتوان دید. بیان شود که در اردوگاه کانی میران که محل استقرار مردم کوچ کرده بود به فرستاده رژیم گفت "ما حاضریم این بلوط ها و برگ های درختان را بخوریم اما زورگویی و سرکوب شما را قبول نکنیم! از کجا آمده اید به همانجا برگردید، ما انقلاب کردیم تا آزاد شویم!" در ۲۸ مرداد یاد همه عزیزانی همچون جلال نسیمی، فایق عزیزی، حسین مصطفی سلطانی، امین مصطفی سلطانی، احمد پیرخضری، حسین پیرخضری، علی داستان، بهمن اخضری، احمد قادرزاده که به دستور خلخال جلاذ تیرباران شدند را گرامی بداریم و راه پر افتخارشان را با ابراز انزجار از این جنایات و همدردی با بستگان این عزیزان ارج بگذاریم.

مردم مبارز، زنان و مردان آزادیخواه،
کارگران، زحمتکشان روستا، جوانان انقلابی
مریوان

سی سال است که سرکوب و استبداد، فقر و زندان و اعدام، بیکاری و اعتیاد بر شما حاکم است و این همان رژیمی است که در ۲۸ مرداد ۵۸ حمله به همه دستاوردهای آزادیخواهانه ما را شروع کرد پس گرفت و حفظ حاکمیت سرمایه دارانه و ضد انقلابشان هنوز هم ادامه دارد و حتی اکنون بخشی از این حاکمیت را هم در برگرفته است و به جان هم افتاده اند و هر کدام بخشی از مردم را سپر خود قرار داده اند، به نام

به، گارد آزادی
به پیوندید!

به مناسبت ۳۰ امین سالگرد جنبش بنک‌های محل

جلال برخوردار

برای دهه‌ها و شاید قرن‌ها به کارگر و زحمتکش تحمیل شده که وجود نیروهای سرکوبگر حرفه‌ای انتظامی بخشی از تنه جدا ناپذیر از وجود و ادامه حیات اجتماعیست و این با هزارو یک مکانیزم و از جمله سیستم تحصیلی و آموزشی به مردم تحمیل شده است.

دفاع از امنیت و رفاه و عفت عمومی مهمترین دلیل و فلسفه وجودی نیروهای انتظامی و از جمله سپاه پاسداران و ارتش و نیروهای انتظامیست. در واقع تحمیل این توهم و دروغ به کارگر و زحمتکش به یک هنر و شگرد طبقه‌ی سرمایه‌دار تبدیل شده و شاخه‌هایی از علوم سیاسی و اجتماعی بورژوازی مدام مشغول خلق و تحمیل چنین اوهامات و تئوریه‌هاست. براین اساس کلانتری و کمیته، پاسبان و پاسدار همان قدر در ذهن و افکار عمومی جا افتاده که دستمزد و کرایه خانه و قیمت گوشت. اما آیا این واقعیت دارد؟ اثبات این که این توهم یک دروغ بیش نیست البته کار سختی نیست اما جای گزینی این نیروهای سرکوبگر امر دیگر نیست.

۱۳۸۸ سی‌امین سالگرد جنبش بنک‌های محل در سبندج است و نوشته زیر بخش مقدماتی، می‌گویم مقدماتی چون امیدوارم که دوستان و فعالان این جنبش به سهم خود که کم نیستند دست به مکتوب و بیان این تجربه شیرین بزنند، بازگویی و بیان یک تجربه شیرین از سالهای ۵۸ و ۵۹ در سبندج است. این دورانی بود که کسی به وجود آقایان؟؟ نیروهای انتظامی و پاسدار و پاسبان نیازی نداشت کمیته‌ها و کلانتری‌ها بسته شده بودند با این وجود کوچه و خیابان آرام و امین تراز همیشه بود. روابط مردم به مراتب سالم‌تر و انسانی و همه در غم و اندوه و شادی شریک بودند. دزدی و جنایت به پایین ترین حد خود رسیده بود و تورم و گرانی افسار گسیخته هم وجود نداشت چرا که نیرویی مافوق و تفرقه بیاندازو حرفه‌ای جنایت کار بر سر مردم وجود نداشت.

در بیان و بازگویی این تجربه سبندج و میوان را انتخاب کرده‌ام چرا که این دو شهر و بخصوص سبندج تنها شهری بود که به مدت هر چند کوتاه اما توسط مرکزیت سراسری شوراهای محل و به معنای واقعی کلمه اداره می‌شد. این سیستم شورایی و بازوی اجرایش یعنی بنک‌های محل مافوق و پول خور مردم نبود و در عمر کوتاهش کارهای سیاسی و ارزنده اجتماعی را به مردم و این دوران اهدا کرد. نه تنها آزادیهای سیاسی و مدنی را تضمین بلکه محله و شهر را امین و در همین دوران کوتاه پروژه‌های عمرانی مهمی را اجرا نمود.

یکی از این تجارب گران بها و تجربه شده بنک‌های محل است. سنت شورا و شوراها ی کارگری سالهای ۵۷-۶۰ امری توده‌ای و جدید در سنتهای سیاسی ایران بود و به موازات این

ریشه‌های اولیه آن چیزی جز جنبش عظیم شوراها و کمیته‌های کارگری در سالهای ۵۷-۵۹ نبود. پایه‌ها و ریشه‌های سیاسی و اجتماعی این سنت سوسیالیستی نه در گذشته سنتهای سیاسی ملی و کردایتی بلکه در به صحنه آمدن کارگر کرد به مثابه نیروی اصلی جنبش آزادی خواهانه و برابری طلبانه در کردستان بود.

در بنک‌ها جوانان و مردم محل به طور داوطلبانه مسئول امور و امنیت محل می‌شدند و این در نفس خود نفی فلسفه وجودی نیروهای سرکوبگر و از جمله نیروهای انتظامی و پاسدار بود. دیگر و آن طور که به مردم و کارگر تحمیل کرده اند کسی به وجود پاسبان و پاسدار و مزدور که بخش اعظم بودجه‌های کشور را قاپیده اند نیازی نداشت.

در خواست

در حقیقت امرمقدمه بالا یک خواست جهت بازگویی و مکتوب کردن این تجربه عظیم و شیرین است. دوستان و رفقای زیادی از آن تجربه برخاسته که می‌توانند این تجربه را برای نسل امروزی مکتوب و بازگو کنند. بیان و بازگویی و شناخت این تجربه می‌تواند راه گشای آینده‌ای روشن و پرامید و این مهم را باید به مثابه بخشی از اعمال قدرت سیاسی آزادی خواهی و برابری طلبی دید و آن را به کار برد.

زنده باد بنک‌های محل

زنده باد آزادی و برابری

تاریخچه شوراهای شهر و محلات در سبندج که توسط رفیق گرامی فتی کلا قوچی نوشته شده و در بخش بایگانی عکسهای سایت آزادی بیان هست را باید خواند. جزوه‌ای خوب و دقیق و اطلاعات زیادی در آن است.

http://azadi-b.com/F-Album/Fati_Kolaqochi.html

شوراها بنک‌های محل پدیده تازه و سنتی سیاسی و جدید در شکل گیری آلترناتیو سوسیالیستی کارگر در آن سالها پا به میدان سنتهای سیاسی ایران گذاشت. متأسفانه این تجربه عظیم بر بستر وقایع و تحولات دهه ۶۰ یعنی تثبیت ارتجاع اسلامی به درستی شناخته نشد و در واقع کمترین اسناد و کتبی در این مورد نوشته شده است. با این وجود بنک‌های محل یکی از تجارب توده‌ای و سوسیالیستی آلترناتیو طبقه کارگر ایران در سالهای ۵۷-۶۰ است و لازم است بار دیگر به آن مراجعه کرد.

بنک‌های محل

در سال ۱۳۵۷ و در بخش زیادی از شهرهای ایران و مازا قبل از اینکه رژیم اسلامی جایگزین سلسله و خاندان پهلوی شود قدرت دو گانه‌ای در سطح جامعه برقرار بود. این قدرت تازه و نو ظهور نیرویی نبود جز جوانان آزادی خواه محل که آرام آرام و قدم به قدم دست و سلطه ساواک و پاسبان را از محله‌ها و شیبها قطع کردند. اگر در روز حاکمین مطلق ساواک و کلانتری و دادگاهها بودند اما شیبها این جوانان و نیروهای محل بود که حاکمین واقعی بودند. در چنین شرایطی متشکل کردن نیروهای آزادی خواه و برابری طلب در سطح محل اولین و یکی از مشغله‌های اصلی جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر در سالهای قیام ۵۷ بود.

بنک‌های محل شکلی از ارگان و حاکمیت توده‌ای در سطح محل بود که در سالهای ۵۸ و ۵۹ و مشخصاً در سبندج و میوان عملی و تجربه شده و توسط مرکزیت سراسری شوراهای محل و به مثابه بازوی اجرایی و نظامی تشکیل شدند. بنک‌های محل هم ابزار مبارزاتی و هم حاکمیت توده‌ای بودند به این معنی که هم وسیله تشکل و متحد کردن اهالی و جوانان محل بود و هم در سطح ابتدایی ارگان حاکمیت توده‌ای بود. ریشه و شرایط وجودی و تکاملی بنک‌های محل به نیازهای مبارزاتی سال ۵۷ بر می‌گردد. نیاز به شکل گیری ارگان توده‌ای و نه حزبی و سازمانی جهت سازمان دادن جوانان و آزادی خواهان محل جهت مبارزه علیه رژیم شاهنشاهی و این مهم یکی از خواستهای اولیه قیام ۵۷ بود. بنک‌های محل مختص شرایط کردستان نبود اما به شکلی سازمان یافته و در یک فاصله و مقطع کوتاه در سبندج شکل گرفتند. در واقع اشکال اولیه این تشکل توده‌ای به خارج کردستان و

ساعات و فرکانس تلویزیون پرتو

تلویزیون پرتو هر روز ساعت ۳،۳۰ بعد از ظهر و ۲،۳۰ شب به وقت تهران از کانال شش روی ماهواره هات برد پخش میشود.

فرکانس پخش:

Satellite: Hotbird 8
Orbital Position: 13 degrees East
Transponder: 14
Downlink Frequency: 11 470
Downlink Polarity: Vertical
FEC: 5/6
Symbol Rate: 27,500

برنامه‌های تلویزیون پرتو را همچنین همزمان از سایت www.glwiz.com و با انتخاب Channel 6 میتوانید مشاهده کنید.

یادداشت‌هایی از تداوم انقلاب ۵۷ در کردستان

هاله طاهری

"...من کاک شوان میشم و اینها هم پیشمرگه هایم هستند. تو چمرانی و این هم نیروی تو، این هم اسحه هایمان. حالا دو تیم میشیم. ما از بالای آربابا میاییم و سنگر میگیریم. بعد شما میاید، حمله میکنید و ما هم اسیرتان میکنیم. خب، شروع کنیم!"

نه، من نمیخوام چمران بشم.

پس چی میخوای بشی؟

میخوام کاک فواد بشم. چرا همیشه منو چمران یا خلخال میزاری؟

باشه، من چمران میشم. حالا شروع کنیم!"

آنچه میخوانید نمایشنامه یا برگرفته از هیچ کتابی نبود. دیالوگ چند کودک در اواخر پاییز 59 در شهر بانه بروایت از مادر بزرگ یکی از این بچه ها بود. هر روز بچه های چند محله جمع میشدند و نیروی زیاد "پیشمرگ" و داشتن "کلاشینکف" های چوبی هیجان بازی را ده برابر میکرد. خاطرات روزهای انقلاب و لحظات پرشور آن الهام بخش بازیهای کودکان هم بود. آنها سنگر میساختند، رژه میرفتند و سرودهای انقلابی میخواندند.

سالهای 57 و 58 سرشار از شور و شوق و انقلابی گری بود که در مقاومت و فداکاری، در برگزاری شوراها و تشکلهای، در شرکت زنان و مردان، در بادیگارد سازیهای خیابانی یادآور صحنه هایی از کمون پاریس بود. زندگی روزانه پر بود از واژه هایی مانند پیشمرگه، شورا، مقر، بنکه، پادگان، ستون نظامی، سنگر، پاسدار، خلع سلاح، توپ، تانک، کلاشینکف، کومه له، فانتوم، چتر باز، کلاه سبزها، بادیگارد، تیم امداد رسانی، هیزی به رگری، جمعیت، راهپیمایی و آن روزها در هر محفل و گروه بحث عموماً حول مسائل سیاسی، حمله رژیم و مقاومت مردم بود. مردم مسلح برای مقاومت تدارک میدیدند. شهر، شهر بادیگارد ها بود و شعارهای آزادیخواهانه و برابری طلبانه بر دیوارها و میادین با پرچمهای سرخ همه جا در اهتزاز بود. شایعات زیادی پیرامون حمله ارادل و اوباش وابسته به رژیم پخش میشد اما روحیه مردم بقدری بالا بود که تأثیرگذار نبود.

تیمهای خبر رسانی و امداد رسانی مرکب از دختران و پسران جوان با کوله های "خبرنامه جمعیت" (که بعداً این "جمعیتها" در کومه له ادغام شد) و کمک های اولیه برای مردم و پیشمرگان هر روز در راه بودند. آن روزها خانه های همه ما "مقر"، "بنکه" و محل جلسات بود. هر روز از خارج کردستان مهمانان تازه

میرسیدند. اهل هر کجا که بودند و اسمشان هر چه بود، شهر و دیارشان را ول کرده، پیشمرگ شده و آمده اند تا در کنار ما مقاومت کنند. دانشجوی یا عضو فلان سازمان و تشکیلات در تهران، شیراز و یا اصفهان بوده، از دست رژیم جان سالم بدر برده و نزد ما احساس امنیت میکردند. کردستان کانون کمونیستها و آزادیخواهان از چهارگوشه ایران بود.

زنان نقش فعالی در این دوره داشته و به درجات بالایی به خودآگاهی سیاسی دست یافتند. جمعیت ها و سازمان های زنان در تمام شهرهای کردستان و بخشی از روستاها برپا شد و زنان کمونیست بویژه از طرف کومه له موسس و بینانگذار بیشترین سازمانها و شوراهای محلات زنان بودند. زنان همچنین وسیعاً در دیگر سازمانها و نهادهای صنفی چون شوراهای معلمان و دانش آموزان، شوراهای پرستاران و شورای محلات فعال میشدند و بسیار نقش آفرین بودند. دیدار حضوری زنان خانه دار و یا در محل کار آنها، برگزاری جلسات و سمینارها پیرامون حقوق زنان، برپایی و شرکت در تظاهراتهای هر روزه، راهپیمایی های هشت مارس، اعتصابات و برپایی شوراها ی زنان از جمله فعالیتهای آن دوره بودند. در شهر بانه هم ما با دایر کردن جمعیت زنان از همین دسته فعالیتها را در میان زنان پیش میبردیم. هر چه دامنه فعالیتمان گسترش میافتد توقعمان از خود و وظایفمان بالا میرفت بطوری که شبکه های بیشتری برای کار با زنان را تشکیل دادیم. کم کم بخشی از کار در میان زنان را به روستاهای پرجمعیت گسترش داده و سخنرانیها و "جوله های سیاسی" (گشت سیاسی بخشی از فعالین زن بقصد تماس و آگاهگری در میان زنان) هم به وظایفمان اضافه شد.

سال 57 و 58 در کردستان سال تظاهراتها، اعتصابات و تحصنها هم بود. بزرگترین تظاهراتها در نشان دادن حمایت و پشتیبانی از مبارزات سراسری در سایر شهرهای ایران، اعلام "نه" به جمهوری اسلامی تازه به قدرت رسیده، تلاش برای حفظ آزادانه شهرها در کردستان و دفاع از آزادیهای وسیع سیاسی، موضعگیری در مقابل جریانات ارتجاعی اسلامی و بکارگرفته رژیم مانند مفتی زاده و گروههای عشائری در منطقه، برگزاری اول ماه مه ها و هشت مارسها بود. در شهر بانه دهها تظاهرات به این مناسبتها برگزار شد. بزرگترین این تظاهراتها تظاهرات دانش آموزان در اعتراض به وضعیت مدارس و سیستم آموزش و پرورش، اعتراض به فرمان خمینی برای حمله به کردستان، اعتراض به پخش پوسترهای خمینی و حضور نیروی نظامی که پادگان شهر آنها را تقویت میکرد و اعتراض به وجود مفتی زاده ها بود. در این تظاهراتهای هزاران نفره جا دارد از والدین و بویژه مادران جسوری که به همراه فرزندان در تظاهرات ها در صف اول باحلقه

میرسیدند. اهل هر کجا که بودند و اسمشان هر چه بود، شهر و دیارشان را ول کرده، پیشمرگ شده و آمده اند تا در کنار ما مقاومت کنند. دانشجوی یا عضو فلان سازمان و تشکیلات در تهران، شیراز و یا اصفهان بوده، از دست رژیم جان سالم بدر برده و نزد ما احساس امنیت میکردند. کردستان کانون کمونیستها و آزادیخواهان از چهارگوشه ایران بود. زنان نقش فعالی در این دوره داشته و به درجات بالایی به خودآگاهی سیاسی دست یافتند. جمعیت ها و سازمان های زنان در تمام شهرهای کردستان و بخشی از روستاها برپا شد و زنان کمونیست بویژه از طرف کومه له موسس و بینانگذار بیشترین سازمانها و شوراهای محلات زنان بودند. زنان همچنین وسیعاً در دیگر سازمانها و نهادهای صنفی چون شوراهای معلمان و دانش آموزان، شوراهای پرستاران و شورای محلات فعال میشدند و بسیار نقش آفرین بودند. دیدار حضوری زنان خانه دار و یا در محل کار آنها، برگزاری جلسات و سمینارها پیرامون حقوق زنان، برپایی و شرکت در تظاهراتهای هر روزه، راهپیمایی های هشت مارس، اعتصابات و برپایی شوراها ی زنان از جمله فعالیتهای آن دوره بودند. در شهر بانه هم ما با دایر کردن جمعیت زنان از همین دسته فعالیتها را در میان زنان پیش میبردیم. هر چه دامنه فعالیتمان گسترش میافتد توقعمان از خود و وظایفمان بالا میرفت بطوری که شبکه های بیشتری برای کار با زنان را تشکیل دادیم. کم کم بخشی از کار در میان زنان را به روستاهای پرجمعیت گسترش داده و سخنرانیها و "جوله های سیاسی" (گشت سیاسی بخشی از فعالین زن بقصد تماس و آگاهگری در میان زنان) هم به وظایفمان اضافه شد.

نه قومی، نه مذهبی زنده باد هویت انسانی

زنده باد اعتصاب عمومی در روز ۲۸ مرداد در کردستان

۲۸ مرداد امسال سی امین سالگرد فرمان خمینی برای حمله به کردستان است. ۲۸ مرداد ۵۸ شروع رسمی و عملی جنگی است که طی سه دهه حیات ننگین جمهوری اسلامی با اعدامهای دسته جمعی و کشتار مردم شهرها و روستاهای کردستان و با ملیتاریزه کردن فضای جامعه ادامه داشته و دارد. مردم کردستان با اعتصاب عمومی خود در این روز میتوانند بار دیگر صف آزادیخواهی و برابری طلبی علیه کلیت جمهوری اسلامی و هر دو جناح آن را به نمایش درآورند. ما کمونیستها و آزادیخواهان کردستان همه اقشار مردم کردستان را به اعتصاب عمومی یکپارچه در روز ۲۸ مرداد فرا میخوانیم. در این روز مراکز کسب و کار، کارخانه، کارگاه، بازار و ادارات را باید تعطیل کرد. شهرها و روستاهای کردستان را باید در حرکتی هماهنگ به نشانه اعتراض به رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی از تحرک معمولی و روزمره انداخت. بگذار سرکوبگران جمهوری اسلامی و صف ارتجاع در کردستان، اعتصاب عمومی مردم کردستان را به عنوان صف متفرد از اسلام سبز و سیاه و ارتجاع ببینند و بر خود بلرزند.

زنده باد آزادی، زنده باد برابری

مرگ بر جمهوری اسلامی

تماس با ما:

دبیر کمیته کردستان

اسد گلچینی

agolchini@yahoo.com

مسئول روابط عمومی کمیته کردستان

اسماعیل ویسی

esmail.waisi@gmail.com

اعضای اتحادیه عشایری بانه را دستگیر کرد، شخصی که بیشتر بنظر میرسید کار او بوده است. عشایر کرد بانه بشدت با کومه له قطبی شده بودند. برای ضربه زدن به کومه له دست به هر دسبسه و تهمت و خرابکاری میزدند.

روزهای اضطراب فرا رسید و جنگ به مردم تحمیل گردید. خمینی فرمان حمله به کردستان را صادر کرد و سیل گردانهای نظامی از اصفهان و شیراز و همه جا بدستور او سرازیر شد. بنی صدر هم در پیامی به نیروهای نظامی گفت: " بند پوتین هایتان را تا پاکسازی کردستان باز نکنید!". قتل عام مردم بی دفاع در کردستان با بصفت کشاندن حتی زخمیان بستری در بیمارستان برای اعدام دسته جمعی، تیرباران مردم از هوا و زمین، محاکمه چند دقیقه ای بنام پاکسازی "محارب" و بلافاصله اعدام شان از ذهن هیچ شهروندی پاک نخواهد شد.

مقاومت مردم و پیشمرگان بی نظیر بود. شهر بانه سراسر سنگر بندی و کانال کشی شده بود. بیمارستانها و درمانگاهها، هتل "جلب سیاحین" روبروی پادگان، مقر احزاب سیاسی و خانه فعالین و پیشمرگه ها شبانه روزی مرکز بحث، جلسات، مهمان پذیرفتن از شهرهای دیگر و سازماندهی نیروها و امکانات بود. همه اعضای خانواده که در این روزها مشتاق کمک بودند نیز درگیر فعالیت شدند. بعد از ۳۴ روز مقاومت بی نظیر، مردم و نیروهای پیشمرگ بناچار شهر را تخلیه کرده و بسوی روستاهای دور و بر عقب نشینی کردیم. رژیم با همه زور و توانش توانست از جاده سقز- بانه خود را به پادگان محاصره شده این شهر برساند و مستقر شد. مردم، احزاب سیاسی، بویژه کومه له قربانیان زیادی در این جنگ دادند. داد اما با همه این مشکلات تلاش کومه له بر این بود تا از پایین آمدن روحیه مردم جلوگیری کند و کمک به آسیب دیدگانی را که در روستاها اسکان یافته و یا در دشتها و مزارع چادر زده سازمان دهد.

آماده شدن برای شیوه دیگری از مبارزه با رژیم، تلاش برای دادن کمترین هزینه در بازگشت مردمی بدون هیچ امکانات تنها از احساس مسئولیت کمونیستهای آن دوره که در کومه له متشکل شده بودند، بر میآمد. مردم کاملاً به آنها اعتماد داشتند و برای هر حرکت خود با آنها نظرخواهی میکردند. مردم با داشتن زخمیها و کودکان مریض و گرسنه در محاصره بودند و راه دیگری بنظر نمیرسید بجز بازگشت به شهر، شهری سراسر ویرانه. موج دستگیریها، اعتراف گیریهها و اعدامها در بانه هم همانند سایر نقاط

روزهای زیادی به ۲۸ مرداد نمانده، روزی که هر کمونیستی، هر آزادیخواهی، هر ناقد این رژیم زن ستیز و انسان ستیز را موظف میسازد تا به جمهوری اسلامی و جنایتهایش اعتراض کند. با شرکت در اعتصاب عمومی میتوان این روز را به روز کفرخواست این رژیم، به روز نشان دادن صف مستقل خود در مقابل همه صفهای دروغین سبز و سیاه جمهوری اسلامی، و به روز گرمی داشت یاد عزیزان از دست رفته بدل کرد. یاد جانبازان راه آزادی، برابری و سوسیالیسم همیشه در خاطره هایمان زنده است.

پیش بسوی اعتصاب عمومی!

در سی امین سالگرد
۲۸ مرداد

مذب مکتبست

www.hekmatist.com

جامعه به همه ی شکلها و رنگهای جمهوری اسلامی و هر جریانی که حامی آنها است میباشد و در این جهت ما باید به اعتصاب عمومی مردم کردستان ببینیم و این وظیفه ای برای دفاع از حقانیت مبارزه آزادیخواهانه و برابری طلبانه جانباختگان مان در این راه و محکم کردن اتحادمان است و همچنین نشان دادن ادامه مبارزه برای رسیدن به یک زندگی بهتر و عاری از هر نوع تبعیض و تحقیر و رسیدن به حقوق و مطالبات انسانی مان است .

زنده باد آزادی و برابری!
پیروز باد اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد در کردستان!

کرامت انسانی و نبود حقوق زن و کودک و کارگر و حذف شدن همه نعمات از زندگیمان و هزاران مسئله دیگر.

سی امین سالگرد ۲۸ مرداد بهترین مناسبت برای اعتصاب عمومی در کردستان است

مگر اینکه حافظه ننگین تاریخ باشیم و یادمان رفته باشد که: جمهوری اسلامی از بد و بدتر آن و از خوش خیم و بد خیم اش و از سبز و سیاه و هر رنگ دیگرش و از زندان و زندان بان و از شکنجه و شکنجه گرش و جنایاتی چون: سنگسار و پرتاب از بلندی و قتل عام سیاسیون به اسم ارازل و اوباش و هر اسم دیگری و از بتون آرمه کردن قبر شکنجه شدگان و دانشجویان و از مفقودالاثر شدن عزیزان آزادیخواه و برابری طلب و مبارزمان در سیاهچالهای این حکام رذل و هزاران پرونده قتل قانونمند شده دیگر، مسئول و عاملان و آمران این جنایات از قبل از ۲۸ مرداد ۵۸ تا به امروز بوده اند؛ یا اینکه یادمان رفته باشد که دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی با همه ی ارگانها و ابزارهایش، از حفظ مصلحت نظام و وارونه سرمایه داری آن گرفته تا نیروی افضاحی و پلیس امنیت مفت خوران و ضد امنیت محرومان آن گرفته تا بسیج و سپاه سگ داران و وزارت قصابی اطلاعات آن که در صدر همه قرار دارند، مسئول خفه کردن صدای آزادیخواهی و برابری طلبی بوده و هستند .

مردم سفز، کارگران، زنان، زحمتکش، کمونیستها، احزاب و شخصیتهای چپ و آزادیخواه و برابری طلب : اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد امسال برای محکوم کردن این جنایات است و اثبات نه گفتن طبقه کارگر و زحمتکش

فراخوان به مردم سفز برای اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد

آسوتجی

۲۸ مرداد، فرمان قتل عام و کشتار وحشیانه مردم کردستان برای ایجاد حکومت فلاکت و خفقان، سرکوب جمهوری اسلامی بود .

۲۸ مرداد یادمانی برای رفتن روی قبر خاطرات عزیزانمان نیست که برای حرمت انسانی پایمال شده و خون ریخته شان به جرم حق خواهیشان یک دقیقه سکوت کنیم و عزا بگیریم و در چله، آن را در گورستان تاریخ دفن کنیم و یا روزی برای در هاله ای از احساسات پیچیدن خاطره عزیزان از دست رفته و مبارزه شان نیست، بلکه روزی دیگر و یک برگی دیگر از تاریخ حکومت ننگین و جنایتکارانه جمهوری اسلامی است و اعتصاب عمومی هم مصافی دیگر برای جنگ و اعتراض ما است .

ما از مبارزه با یک مدل زندگی حرف می زنیم که در جریان است و همه ما داریم با آن دست و پنجه نرم میکنیم، مدل زندگی خفقان و سرکوب و بی حقوقی و کشتار و نبود امکانات و جرم و جنایت و سنگسار و شکنجه و کش کش شدن، ارتجاع زدگی، اسلامیزه شدن و ارعاب و وحشت و عدم امنیت و عدم جایگاه حرمت و

فراخوان پیوستن به اعتصاب عمومی

**مردم مبارز مناطق کلاترزان، کوماسی،
شامیان و ژاورود**

همان روزها با شرکت در راهپیمایی مشهور سنج- مریوان و مقابله با حضور نیروهای نظامی رژیم در داخل شهر سنج، تا کمک به کوچ تاریخی مردم شهر مریوان فعالانه شرکت کرده و شریک سه دهه مقاومت و مبارزه و این افتخار هستید.

در سی امین سالگرد حمله نظامی و لشگر کشی جمهوری اسلامی به کردستان؛ ما شما را جهت دفاع از آزادی و برابری، آزادی فعالیت بی قید و شرط سیاسی، آزادی زندانیان سیاسی به اعتصاب عمومی در روز ۲۸ مرداد ۱۳۸۸، فرا میخوانیم. از هم اکنون به مشورت با دوستان و همکارانتان، با تماس با بخش های دیگر و با تدبیر و کاردانی از همه امکانات برای سازمان دادن این اعتصاب عمومی آماده شوید.

محمد جعفری (حما میانه)
مختار محمدی

سیاست سرکوبگرانه رژیم تسلیم نمی شدند و نمی خواستند دست آوردهای خود را از دست بدهند و از شعارها و مطالباتی که با انقلاب مطرح شده بود، دست بردارند. لذا اگر رژیم از هر منطقه و شهری برای پس گرفتن آزادی های مردم حمله می کرد، مردم هم دست به مقاومت علیه او میزدند. برخورد سرکوبگرانه رژیم، جو و فضای دیگری بر روند مبارزه سیاسی مردم تحمیل کرد و مسیر مبارزه جهت دیگری را طی کرد. در این یورش ابوالحسن بنی صدر اولین رئیس جمهور ایران، به فرمان خمینی مرتجع خطاب به ارتش مزدور و سپاه پاسداران اظهار داشت " بند پوتین هایتان را باز نکنید تا "ضد انقلاب" (مبارزات مردم در کردستان) را سرکوب کنید". بنی صدر بدون کفش و کلاه خود هم از جنایت رژیمش محفوظ نماند و فرار کرد ولی جنبش مبارزه سیاسی-نظامی مردم کردستان در مقابل رژیم باز در میدان ماند. ۲۸ مرداد، دروازه عبور رژیم جهت سرکوب و در هم شکستن سازمانهای رادیکال و تثبیت ارزش های بی ارزش اسلامی به جامعه و از زاویه مردم کردستان روز "نه" گفتن به کل حکومت اسلامی بوده و هنوز این مبارزه ادامه دارد. شما مردم مبارز مناطق کلاترزان، کوماسی، شامیان و ژاورود، بخصوص روستاهای اویهنک، نگل، سرو آباد، میانه، پیرخیران، لنگریز ... و غیره در

روز ۲۸ مرداد امسال سی امین سالگرد حمله نظامی جمهوری اسلامی به کردستان است. در این روز و به این مناسبت در کردستان اعتصاب عمومی است. اگر لشگر کشی و حمله نظامی در ۲۸ مرداد ۱۳۵۸، از جانب جمهوری اسلامی جهت باز پس گرفتن دست آوردهای انقلاب ۵۷ مردم ایران بود؛ از جانب مردم کردستان روز ۲۸ مرداد ۵۸، روز تصمیم قاطع به مقاومت و حفاظت از آزادی و تداوم انقلاب بود. ۲۸ مرداد، روز زورآزمایی انقلاب و ضد انقلاب بود. انقلاب ۵۷ آزادی سازمان، تشکل های توده ای، مطبوعاتی، آزادی فعالیت سیاسی و اعتماد به نفس مردم کارگر و زحمتکش را به همراه داشت و روز ۲۸ مرداد ۵۸؛ رژیم جهت پس گرفتن آنها جنگ مسلحانه را به مردم کردستان تحمیل کرد. مردمی که در جریان قیام مسلح شده بودند و طعم آزادی را چشیده بودند دیگر بسادگی به

زنده باد سوسیالیسم!

فرخوان به مردم شهر مهاباد و حومه به مناسبت اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد

اسلامی به همه نشان
دهید.

خبر این اعتصاب
عمومی را به اطلاع
همه برسانید. بازاریان
را به تعطیلی کامل
دکانهای خود تشویق

کنید. شهر و همه مراکز کار را از صبح روز
بیست و هشت مرداد تماماً به تعطیلی بکشانید.
در و دیوار شهر را پر کنید از شعار "زنده باد
اعتصاب عمومی بیست و هشت مرداد مردم
کردستان". جمهوری اسلامی در مقابل اقدام
مشترک و گسترده شما مردم آزادیخواه و همه
بازاریان و کارکنان و کارگران به زانو در
خواهد آمد و توان تهدید و ارباب و سرکوب را
از او سلب خواهید کرد. شما را به اجرا متحدانه
این اقدام تاریخی و فراموش نشدنی فرامیخوانیم!

از صبح روز ۲۸ مرداد دکان و بازار، مراکز کار
و ادارات را در شهر و حومه مهاباد باید تماماً
تعطیل کرد!

زنده باد روز بیست و هشت مرداد، روز
اعتصاب سراسری مردم کردستان!
مرگ بر جمهوری اسلامی!

حسن قادری

عمر کریمی

علی مطهری

نسرین محمودی آذر

رحیم سلطانیپور

سازشکاریهای جریانات دیگر را حاشیه ای کرده
و یک صف گسترده مبارزه سیاسی، توده ای و
مسلحانه نیرومند را در برابر ارتجاع اسلامی
سازماندهی و رهبری کردند. این افتخار بزرگی
در تاریخ مبارزاتی ما مبارزین و کارگران و
آزادیخواهان جامعه کردستان و ایران است که
باید در چنین روزی آن را تقدیر و یاد جانباختن
هزاران قهرمان کمونیست و آزادیخواهی را که
در این نبرد پر افتخار و در سه دهه اخیر جان
باختند و فداکاری کردند گرامی داشت.

آزادیخواهان، جوانان مبارز مهاباد!

با این فرمان در بیست و هشت مرداد پنجاه
و هشت، نیروهای سرکوبگر با حمله همه جانبه
به تمام کردستان سرکوب و کشتار و جنگی را
آغاز کردند که تا امروز سی سال تمام است ادامه
داشته است. هر چند در آن زمان نیروهای نظامی
و سرکوبگر وارد شهر مهاباد شدند اما در واقع تا
پایان جنگ سه ماهه و شروع مذاکرات شهر
مهاباد و حومه آن برایشان به گورستان تبدیل
شده بود. شما مردمی که در جبهه مقاومت و
مبارزه و تظاهرات از یک طرف و از طرفی
جنگ و حمله به مراکز نظامی سرکوبگران رژیم
انها را و ادار به عقب نشینی کردید، امسال بعد از
سی سال و در گرمی داشت آن مبارزه پر
افتخار و گرمی داشتن یاد عزیزان جانباخته و
در تداوم مبارزه تا کنونی خود با شرکت در
اعتصاب عمومی که از جانب حزب حکمتیست
فراخوان داده شده است مبارزه و تنفر خود را
بیش از پیش و بار دیگر بر علیه کلیت حکومت

مردم مبارز، کارگران، آزادیخواهان مهاباد!
روز ۲۸ مرداد سالروز دستور حمله به
کردستان از طرف جمهوری اسلامی و در راس
آن خمینی است. به مناسبت سی امین سالگرد این
حمله در کردستان اعتصاب اعلام شده است.
پیوستن شما آزادیخواهان شهر مهاباد و حومه را
به این حرکت مهم فرامیخوانیم.

۲۸ مرداد ۵۸ شروع جنگ و حمله نظامی
گسترده ای است که طی سه دهه حیات ننگین
جمهوری اسلامی با اعدامهای دسته جمعی، با
کشتار مردم شهرها و روستاهای کردستان و با
میلیناریزه کردن فضای جامعه در نهایت
وحشیگری ادامه داشته و همچنان ادامه دارد.
حمله به کردستان همزمان با سرکوب کل
انقلابیون ایران و در راستای سرکوب وحشیانه
کل جامعه ایران انقلاب کننده بر علیه نظام
سلطنتی و برای باز پس گیری دستاوردهای آن
انقلاب صورت گرفت. از آنجا که جامعه
کردستان به دژ محکم کمونیستها و آزادیخواهان
ایران و کردستان تبدیل شده بود و بعنوان سنگر
انقلاب سال پنجاه و هفت از آن یاد میشد،
جمهوری اسلامی و هیپالگیهای آن را به وحشت
انداخت و برای تداوم سرکوب کل انقلاب و
آزادیهای بدست آمده مردم تدارک جنگ و حمله
گسترده ای را بر علیه مردم کردستان سازمان
دادند و سرکوب وحشیانه جامعه در راس اقدامات
ضد انقلابی آنها قرار گرفت.

در مقابل این یورش گسترده مردم مبارز
کردستان و شهر مهاباد و کمونیستها و صف
آزادیخواهان به مقابله قاطع پرداختند و معامله و

مردم محروم روز چهارشنبه ۲۸ مرداد فراخوان
اعتصاب عمومی در کردستان داده شده است.
ما شما را فرامیخوانیم تا شما ضمن پاسخ مثبت
به این کار با تلاش کامل تعداد هر چه بیشتری را
به این کار تشویق نمایید. شرکت هر چه وسیعتر
شما در این اعتصاب در تقویت روحیه اتحاد و
همبستگی علیه نظام سرمایه داری حاکم، صف
مبارزه آزادیخواه و برابری طلب را تقویت
خواهد نمود

زنده باد آزادی و برابری!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

علی عبدالی

سلیمان قاسمیان

ثریا خضری

محمود محمد زاده (سیسیری)

کریم خضری

سهند حسین زاده (شورش)

محمد خضری (بیژوی)

با نزدیک شدن ۲۸ مرداد سالگرد سی ساله یکی
دیگر از هولناکترین سناریوهای این رژیم در
فرمان لشکرکشی به کردستان و سرکوب جنبش
انقلابی و آزادیخواهی مردم را که حاضر به
تمکین در مقابل حکومت تحقیر و
استعمار اسلامی نبود را در خاطره ها زنده می
کند. شما مردم مبارز سردشت و تمام مناطق
روستائی آن بویژه به دلایل موقعیت مرزی
واستراتژیک آن توانستید نقش بسزایی در جنبش
انقلابی کردستان ایفا کرده و سنگر مستحکمی را
در مقابل این لشکرکشی وحشیانه ایفا کنید.
داستانهای حماسی مقاومتیهای مردمی شما که در
بسیاری موارد با شرکت زنان و مردان مبارز و
بعضا بدون حضور نیروهای مسلح جنبش
مقاومت حتی عرصه را به نیروهای سرکوبگر
رژیم تنگ کرده بود تا نسلها بازگو خواهد شد.
اکنون در سی امین سالگرد این فرمان اعزام
ماشین جنایت جمهوری اسلامی بسرکردگی
خمینی و در اعتراض به این جنایات و کشتار
و همدردی با خانواده قربانیان این جنایات و نیز
در تداوم مبارزات آزادیخواهانه طبقه کارگر و

پیام به مردم مبارز سردشت، ربط و حومه! بمناسبت ۲۸ مرداد سالگرد فرمان یورش به کردستان!

با گذشت سی سال از روی کار آمدن رژیم
جمهوری اسلامی و اعمال حکومت ارباب،
توحش و کشتار در ایران و گسترش ترور و
ناامنی در منطقه خاورمیانه و بخش دیگری از
جهان، اکنون دیگر حاکمیت سیاه و ترور
جمهوری اسلامی سرمایه داری نه تنها نزد مردم
ایران و جهان افشا و رسوا شده حتی فشارهای
خارج از حاکمیت، سردمداران این ماشین سی
سال جنایت را از درون به جان هم انداخته است.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

فراخوان به اعتصاب عمومی مردم کردستان در سی امین سالگرد ۲۸ مرداد

۲۸ مرداد امسال، سی امین سالگرد صدور فرمان خمینی برای حمله به کردستان است. این فرمان، اعلان جنگ ضدانقلاب بورژوازی متکی به توحش اسلامی با هدف سرکوب قهرآمیز انقلاب ۵۷ در کردستان و سراسر ایران بود. ۲۸ مرداد ۵۸ شروع رسمی و عملی جنگی است که طی سه دهه حیات ننگین جمهوری اسلامی با اعدامهای دسته جمعی، با کشتار مردم شهرها و روستاهای کردستان و با ملیتاریزه کردن فضای جامعه ادامه داشته و همچنان در نهایت وحشیگری ادامه دارد.

پس از صدور فرمان خمینی، قطب چپ و کمونیست جامعه کردستان که پرچم دفاع از آزادی و انقلاب را در دست داشت، بلافاصله و بی اما و اگر پرچم مقاومت انقلابی علیه جنگ ضدانقلابی خمینی را برافراشت و توده وسیع کارگران و زحمتکشان و آزادیخواهان را در یک صف مبارزه سیاسی و مسلحانه نیرومند در برابر ارتجاع اسلامی گرد آورد، سازمان داد و رهبری کرد. این افتخار بزرگی در تاریخ کمونیسم معاصر است و شایسته آن است که کارگران آگاه و کمونیستهای انقلابی، نه فقط در کردستان و سراسر ایران بلکه در هر جای جهان، آن را ارج بگذارند و قهرمانی هزاران کمونیست و آزادیخواهی را که در طول این نبردهای پرافتخار جان باخته اند و فداکاری کرده اند گرامی بدارند.

مردم آزادیخواه کردستان!

حزب حکمتیست، شما را به اعتصاب عمومی در ۲۸ مرداد ۸۸ سی امین سالگرد حمله به کردستان فرا می خواند. این اعتصاب، برای نشان دادن اتحاد ما در محکوم کردن یورش ۲۸ مرداد جمهوری اسلامی و برای گرامیداشت همه قربانیان آن است. این اعتصاب ارج گذاشتن به مقاومت تاریخی پرافتخار و ایستادگی قاطعانه در برابر یورش وحشیانه رژیم، ارج گذاشتن به فداکار این سه دهه نبرد و زنده نگهداشتن روح قهرمانی و فداکاری در راه تحقق آزادی و برابری، در راه ریشه کن کردن هرگونه تبعیض و در راه تضمین حق مردم کردستان به تصمیمگیری درباره آینده سیاسی خود از طریق آراء آزادانه خویش است. این اعتصاب همچنین در شرایط سیاسی امروز نماد اعتراض به کشتار و سرکوب مردم توسط ماشین سرکوب جمهوری اسلامی در یک صف مستقل از "جنبش سبز" و مدافعان رنگارنگ آن است. در اوضاع متحولی

که دو جناح رژیم اسلامی بر سر سهم خود از قدرت بجان هم افتاده اند، باید یک بار دیگر، شفافتر و رادیکالتر از همیشه، بر عزم خود به تداوم مبارزه تا برچیدن کلیت رژیم اسلامی تاکید کنیم. این اعتصاب الگویی برای هر کارگر و زحمتکش معترض است که نیروی اعتراض خود را با پرچم آزادیخواهی و در تقابل کامل صف مستقل خود علیه پرچمهای سبز و سیاه هر دو جناح جمهوری اسلامی، به حرکت درآورد.

کارگران و مردم آزادیخواه سراسر ایران!

مبارزه آزادیخواهانه مردم کردستان همیشه جزء جدانشدنی مبارزه سراسری ما در ایران برای رهایی از جمهوری اسلامی و تحقق آزادی و برابری بوده و هست. همچنانکه دفاع از مقاومت و مبارزه مردم کردستان علیه لشکرکشی جمهوری اسلامی، علیه کشتارها و اعدامهای جمعی رژیم در کردستان و علیه ملیتاریزه کردن فضای جامعه کردستان، در سی سال گذشته یک سنت انقلابی و یک شاخص آزادیخواهی در سراسر ایران بوده است. باید با حمایت گرم از اعتصاب عمومی مردم کردستان در سالگرد ۲۸ مرداد، این سنت همبستگی و این همسرنوشتی تعیین کننده را هرچه بیشتر تقویت کنیم.

روز ۲۸ مرداد ۸۸ باید مراکز کار، ادارات، بازار و همه مکانیسمهای سوخت و ساز جامعه در کردستان تعطیل شود.

رهنمودهای عملی برای تضمین موفقیت هرچه بیشتر اعتصاب عمومی، در بیانیه ها و اطلاعیه های بعدی به اطلاع عموم خواهد رسید.

کارگران! زحمتکشان! کمونیستهای کردستان!

اعتصاب عمومی در سالگرد ۲۸ مرداد، عرصه مهمی از مبارزه سیاسی امروز ما، در ادامه سی سال مقاومت و مبارزه علیه جمهوری اسلامی است. برای صف وسیع کمونیستها در کردستان که سی سال پیش پرچم پرافتخار مقاومت انقلابی و توده ای علیه آن لشکرکشی فاشیستی و شوونیستی را برافراشتند، بسیار حیاتی است که در اوضاع پیچیده و پرتحول امروز بار دیگر پرچم تعرض مستقل طبقه کارگر علیه هر دو جناح سرمایه دار حاکم را برافرازند و اعلام کنند که هیچ کارگری و هیچ انسان آزادیخواهی نباید به سیاهی لشکر "جنبش سبز" یک جناح یا به مهره ماشین سرکوب و خفقان جناح دیگر و به گوشت دم توپ جنگ آنها بدل شود. حضور اجتماعی و سیاسی یک سنت قوی کمونیستی و آزادیخواهانه در کردستان، اهرم قدرت نیرومندی برای طبقه کارگر و کمونیسم در سراسر ایران است. با تلاش پیگیر در راه آگاه کردن و متحد کردن وسیعترین توده های مردم کردستان برای برپائی اعتصاب عمومی ۲۸ مرداد، باید این اهرم به زانو در آوردن جمهوری اسلامی را نیرومندتر کنیم.

احزاب و شخصیتهای چپ و آزادیخواه کردستان!

حمایت بیدریغ از اعتصاب عمومی در کردستان در سی امین سالگرد ۲۸ مرداد، و تلاش برای برپائی هرچه فراگیرتر و موثرتر آن، وظیفه مشترک هر مبارز چپ و آزادیخواهی است که در این مقاومت سی ساله پرافتخار مستقیماً شرکت داشته و یا با حمایت از آن بحق در این افتخار شریک بوده است. ایجاد همجتهی و هماهنگی با هدف هرچه باشکوهتر برگزار کردن این اعتراض عمومی، و بویژه تلاش برای مستقل نگهداشتن آن

اعضای هیئت تحریریه اکتبر

اسد گلچینی، رضا دانش،
سلام زیجی، سیف خدایاری،
کامیار احمدی، ملکه عزتی

در سی امین سالگرد
۲۸ مرداد

اعتصاب عمومی
مردم کردستان

مرب حزب حکمتیست

www.hekmatist.com

کمیته کردستان حزب حکمتیست

اعتراضات در مریوان منجر به استعفای شهردار این شهر شد

در تاریخ ۱۹ مرداد محمد کریمی انسان زحمتکشی که برای امرار معاش میوه فروشی میکرد، ماشینش توسط مأمورین شهرداری جریمه سنگینی شده و ۵ روز متوقف میشود. محمد کریمی دست به اعتراض زده و خواهان لغو جریمه میشود. او به هیچ عنوانی قادر به پرداخت جریمه نبوده است. وی اعتراضش را به شهرداری کشانده و جواب سر بالا میگیرد. محمد کریمی همانجا دست به خودسوزی میزند و به تهران منتقل میشود. بدن او ۸۰٪ سوختگی پیدا کرده است. جعفر توان شهردار مجرم شهر مریوان که در سرکوب مردم زحمتکش در چند

سال گذشته شهری بهم زده است مورد اعتراض شدید کارمندان و کارگران شهرداری قرار میگیرد. خبر این واقعه در شهر پچیده و شورای شهر ناچار به نشست برای تعیین تکلیف شهر دار میشود. چند روز گذشته خواست استعفای شهردار بالا گرفته و همه مسایل مورد مشاجره سرمایه داران موافق و مخالف شهردار و نمایندگان آنها در شورای شهر و استانداری استان و دولت بالا میگیرد و این فرصت مناسبی برای برکناری او و مهمتر اینکه جلو گیری از گسترش اعتراض در میان مردم به مقامات رژیم و دستگاه های اداری و انتظامی اش در شهر میشود. عمل جنایتکارانه شهردار و مزدورانش موجب شد تا محمد کریمی دست به خودسوزی بزند.

اینها زندگی مردم زحمتکش را همواره قربانی سود و زندگی مرفه خود و سرمایه داران کرده اند و این در حالی است که اکثریت مردم کارگر و زحمتکش و جوانان اعم از زن و مرد در فقر و بیکاری بسر میبرند. مردم معترض مریوان اعلام کرده اند که شهردار باید برای این مساله

کمیته کردستان حزب حکمتیست ضمن قدردانی از این مبارزه عادلانه، مردم مبارز مریوان را به این مبارزه متحدانه فرامیخوانیم.

۲۲ مرداد ۱۳۸۸

یکپارچه در روز ۲۸ مرداد فرا میخوانیم. در این روز مراکز کار و کسب، کارخانه و کارگاه و دکان و بازار و ادارات را باید به تعطیل کشاند. شهرها و روستاهای کردستان را باید در حرکتی هماهنگ به نشانه اعتراض به سرپای جمهوری اسلامی از تحرک معمولی و روزمره انداخت. بگذار سرکوبگران جمهوری اسلامی و صف ارتجاع در کردستان، اعتصاب عمومی مردم کردستان را به عنوان صف متنفذ از اسلام سبز و سیاه و ارتجاع ببینند و بر خود بلرزند.

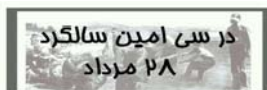
سازمان های سیاسی، احزاب چپ و کمونیست، فعالین و شخصیت های کمونیست و آزادیخواه!

با ما همراه شوید تا در فعالیتی هماهنگ حضور نیروی توده مردم برای مبارزه ای متحد و انقلابی در بزرگداشت ۲۸ مرداد را تامین کنیم.

زنده باد آزادی، برابری
سرنگون باد جمهوری اسلامی
زنده باد اعتصاب عمومی مردم کردستان

تاکنون ۴۰۰ بیش از نفر از کمونیست ها این فراخوان را امضا کرده اند. برای پیوستن به فراخوان و امضا آن به این آدرس مراجعه کنید:

<http://www.gopetition.co.uk/online/29767.html>

سیاسی خود از طریق رای آزادانه خویش ادامه داشته است. در سی امین سالگرد آغاز یورش جمهوری اسلامی باید ارزش و اهمیت این مبارزه انقلابی و کمونیستی، و مقاومت و مبارزه توده مردم کردستان را پاس داشت. فداکاریها و قهرمانیهای این مبارزه انقلابی را ارج گذاشت، یاد جانبختگانش را عزیز داشت، و مهمتر اینکه در دل تلاطم سیاسی دوره اخیر جامعه کردستان، بار دیگر صف اجتماعی قدرتمند و یکپارچه کارگران و آزادیخواهان و کمونیست ها را در صحنه سیاست ایران به میدان آورد.

ما کمونیست ها و آزادیخواهان کردستان افتخار داریم که از پیش کسوتان، سازماندهندگان و شرکت کنندگان در مبارزه انقلابی بوده ایم که گذشته و حال آن هنوز نقطه اتکای مبارزه آزادیخواهان کل جبهه آزادیخواهی مردم ایران است. تحولات یکماهه اخیر و عدم شرکت اکثریت قاطع مردم کردستان در نمایش انتخاباتی جمهوری اسلامی و مهمتر از آن عدم دنباله روی این مردم آگاه از جنبش سبز ارتجاعی مورد حمایت بخشی از ناسیونالیسم کرد، هشیاری بالای کارگران و مردم تشنه آزادی و جبهه چپ و کمونیست این جامعه را در تحولات طوفانی جامعه ایران نشان میدهد. ایستادگی هشیارانه این دوره مردم کردستان خود نشانه حرکت بسیار هدفمند و آگاهانه آنان است که کلیت جمهوری اسلامی، هر دو جناح آن و ماهیت بسیاری تحریکات ارتجاعی را میشناسند و به گوشت دم توپ این و یا آن جناح جمهوری اسلامی و مجیزگویان ناسیونالیست آن در کردستان تبدیل نمیشوند.

روز ۲۸ مرداد در سالگرد جنایات جمهوری اسلامی، مردم کردستان با اعتصاب عمومی خود میتوانند بار دیگر صف آزادیخواهی و برابری طلبی علیه کلیت جمهوری اسلامی و هر دو جناح آن را به نمایش درآورند. ما کمونیست ها و آزادیخواهان کردستان همه اقشار مردم کردستان را به اعتصاب عمومی همگانی

فراخوان حمایتی کمونیست ها و آزادیخواهان در کردستان از اعتصاب عمومی مردم کردستان در ۲۸ مرداد ۸۸

۲۸ مرداد امسال سی امین سالگرد فرمان جهاد خمینی برای لشکرکشی به کردستان است، فرمان جنگ ضدانقلاب جمهوری اسلامی علیه مردم کردستان و برای سرکوب کردستان انقلابی که از آزادیخواهان ایران بدست به عنوان سنگر مداوم انقلاب مردم به آن چشم دوخته بودند.

بلافاصله پس از یورش سپاه پاسداران و ارتش و همه نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی به کردستان، کمونیست های کردستان با اتکا به حمایت بیدریغ مردم، صف مقاومت پرشوری را چه در بعد تحرک اجتماعی و چه با مقاومت مسلحانه پر از فداکاری سازمان دادند. داستان تظاهرات، تحصن ها و کوچ های تاریخی و ابتکارات اعتراضی کمونیست ها و توده های مردم در شهر و روستاهای کردستان و داستان جنگهای انقلابی آنها و نیروی مسلح متعلق به جبهه کارگر و مردم زحمتکش جزء برگهای زرین مقاومت و مبارزه انقلابی مردمی است که هرگز حاضر به قبول حاکمیت یک رژیم بورژوا اسلامی قرون وسطایی نبوده است. این مقاومت و مبارزه در تمام سه دهه اخیر با همه فراز و نشیب آن بر متن یک مبارزه بیوقفه و پیگیر در راه تحقق آزادی و برابری، در راه ریشه کن کردن هر نوع تبعیض و در راه تامین و تضمین حق مردم کردستان به تصمیمگیری درباره آینده

یادسیراران شگلان ۲۸ مرداد

در دستان اعضای عمومی است